

Tình cờ bắt gặp một bài thơ hay viết về những trần trở trước một hiện thực đau lòng của tg NGUYỄN THỊ THANH YẾN xin trân trọng giới thiệu.

Phạm Hoài Phương

THỜI ĐẠI TÔI ĐANG SỐNG

Thời đại tôi đang sống
Trẻ con học chữ cái không bắt đầu bằng chữ a
Tiếng gọi đầu tiên không phải là bà
và trên vai đã chắt chùng khoản nợ
Thời đại tôi đang sống
Cứ mở mắt là thấy mình khó ở
Tháng tư vẫn vương hoa sữa
Đông sang vẫn nóng như hè
Trẻ con không đón hè bằng những tiếng ve
mà bằng iphon, ipad
Thức ăn ngập tràn các market
Nhưng nuốt vào mồm là ngập hoá chất dư thừa
Thời đại bây giờ ai cũng như lừa
Chỉ biết phận mình, thân nhiên bịt tai còn mặc đầu thiên hạ
Vào trang các hót gọn hót boi like còm tung lả tả
Chuyện xã hội đau nhưng nhức lại im lìm
Thời đại bây giờ con người sô ng thiếu hẳn trái tim
Mượn gió bẻ măng, gắp lừa bỏ tay người đâu ra mà nhiều thế
Thượng tầng nát bươm hạ tầng lẽ nào không thể
Ngỡ các đảng nam nhi đang mặc váy thay quần
Xã hội bây giờ người chế tạo máy bay lại là nông dân
Ông tiên sĩ cát bằng đi nuôi lợn
Người hiền lành luôn thua người bặm trợn
Chân thực ngủ vùi cho xảo trá lên ngôi
Thời đại bây giờ thủ khoa là con hộ đói mà thoi
Nhưng tuổi trẻ tài cao đương nhiên là con sếp

Bài thơ thân ngàn đời bất diệt
Bỗng đâu tan vì cái mới lên ngôi
Thời đại bây giờ thiên hạ um xùm vì mất một con ruồi
Con voi lọt qua lỗ kim thì thần nhiên công nhận
Lấy hoạt động từ thiện nuôi thân còn mang lòng thù hận
Rắp tâm gieo tiếng ác cho người
Thời đại gì mà thương cái thân tôi
Bao chuyện trái ngang cứ vờ như không biết
Tai vẫn tinh mà như bị điếc
Miễn sao không voi cơm voi gạo nhà mình
Có những lúc trách mình rồi lại tự phân mình
phận mình đàn bà biết sinh con nuôi con là đủ
những thứ lớn lao mang tâm vũ trụ
Xin nhường cho cánh đàn ông...
Đã thế rồi mà nhiều khi vẫn thấy lông bông
Ngơ ngác trước "Bụi Chương Mỹ, đĩ Đồ Sơn"
Có khả năng trở nên thành ngữ
Niềm tin lung lay trước một xã hội hèn, mình cũng hèn đủ thứ
Dạy con thế nào đây trước bọn bè sóng gió cuộc đời
Tự thấy mình như kẻ dờ hơi
Dẫu không còn trẻ vẫn muốn sinh thêm đứa nữa
Lại lo lúc ra đời trán con in giòng chữ
"Nợ ngân sách" mẹ ơi!!!"

NGUYỄN THỊ THANH YẾN